

**HISTORIAT PARCELE IN STAVBE KATOLIŠKEGA DOMA,
PROSVETNO-ZADRUŽNEGA DOMA, ZADRUŽNEGA DOMA IN KULTURNEGA
DOMA V ŠENTJURJU, DANES IPAVČEVEGA KULTURNEGA CENTRA,
OD 1900 DO 2014**

Delovni predlog

Zbrala in uredila: Tatjana Oset

Lektoriranje: Katja Kladnik

KNJIŽNICA
ŠENTJUR

LASTNIŠTVO PARCEL

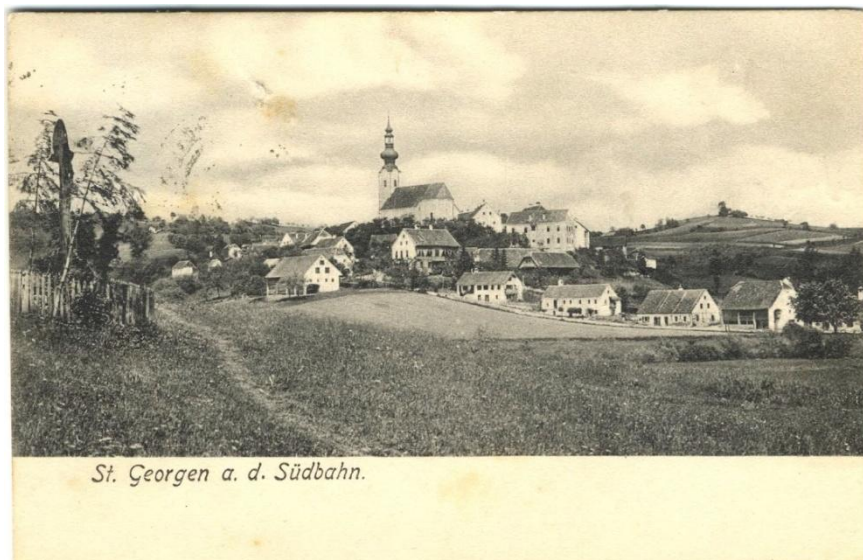
- **1872–1927:** lastniki parcele člani posestniške družine Franza in Aloisie Praunseis, parc. št. 129.
- **1928:** 22. septembra vknjižena lastninska pravica DELNIŠKE DRUŽBE PIVOVARNE UNION LJUBLJANA .
- **1931:** 12. junija vknjižena lastninska pravica KMEČKE HRANILNICE IN POSOJILNICE SV. JURIJ OB JUŽNI ŽELEZNICI.
- **1944:** Gotfried MASTNAK iz Anderburga in ? Mastnak iz Celja.
- **1945:** 8. novembra se vzpostavi prejšnje lastninsko stanje na temelju kupoprodajne pogodbe iz leta 1931, 12. junija vknjižena lastninska pravica na KMEČKE HRANILNICE IN POSOJILNICE SV. JURIJ OB JUŽNI ŽELEZNICI.
- **1948:** 10. julija, po kupoprodajni pogodbi se vknjiži lastninska pravica na ime SPLOŠNO LJUDSKO PREMOŽENJE, upravni organ Krajevni ljudski odbor Št. Jurij pri Celju.
- **1960:** 9. februarja se zaznamuje nov upravni organ: OBČINA ŠENTJUR PRI CELJU.
- **1973:** 13. novembra, po poizvedovalnem zapisniku se vknjiži nepremičnino kot DRUŽBENO LASTNINO in Občino Šentjur pri Celju kot imetnika pravice uporabe.
- **1995:** 10. julija se na podlagi sklepa OS Občine Šentjur o določitvi javne infrastrukture na področju kulture zaznamuje kulturni dom Šentjur, in sicer dvorana za prireditve s pripadajočimi skupnimi prostori v lasti Občine Šentjur, kot javna infrastruktura na področju kulture na območju Občine Šentjur.
- **2001:** 8. Oktobra pride do izbrisa družbene lastnine in vknjižbe lastninske pravice za OBČINO ŠENTJUR PRI CELJU.

(Vir: RS, Okrajno sodišče Šentjur)

KATOLIŠKO-PROSVETNI DOM JE BIL NA PODLAGI PRIMERJAV RAZGLEDNIC IN NEKATERIH ZAPISOV ZGRAJEN LETA 1914, PRED ZAČETKOM 1. SVETOVNE VOJNE.

- Šentjur konec 19. stoletja, razglednica datirana okoli leta 1893. Hrani jo Knjižnica Šentjur.

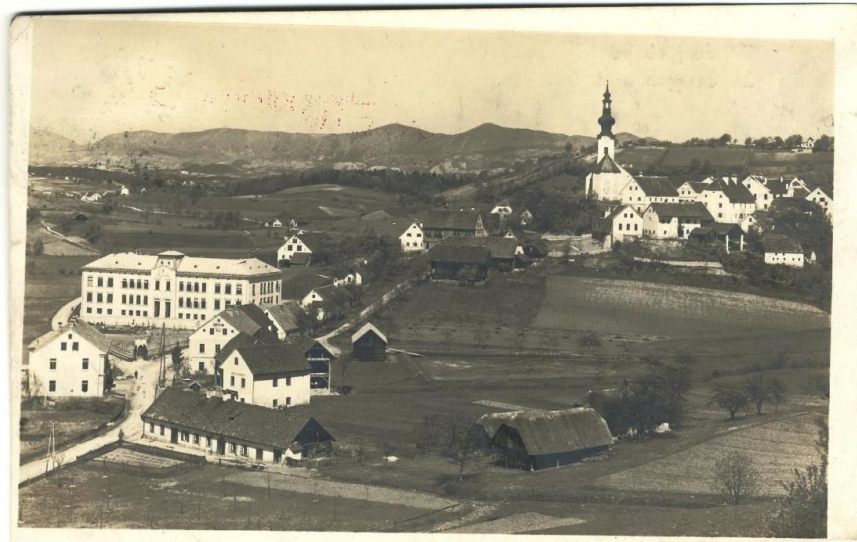
- V Šentjurju začetek gledališke dejavnosti leta 1907. Vir: rkp. Rudolf Dobovišek, hrani Knjižnica Šentjur.

- Šentjur med leti 1900–1909. Razglednico hrani Martin Čater.

- Šentjur okoli leti 1910. Razglednico hrani Martin Čater.

- Šentjur po letu 1915. Razglednico hrani Martin Čater.

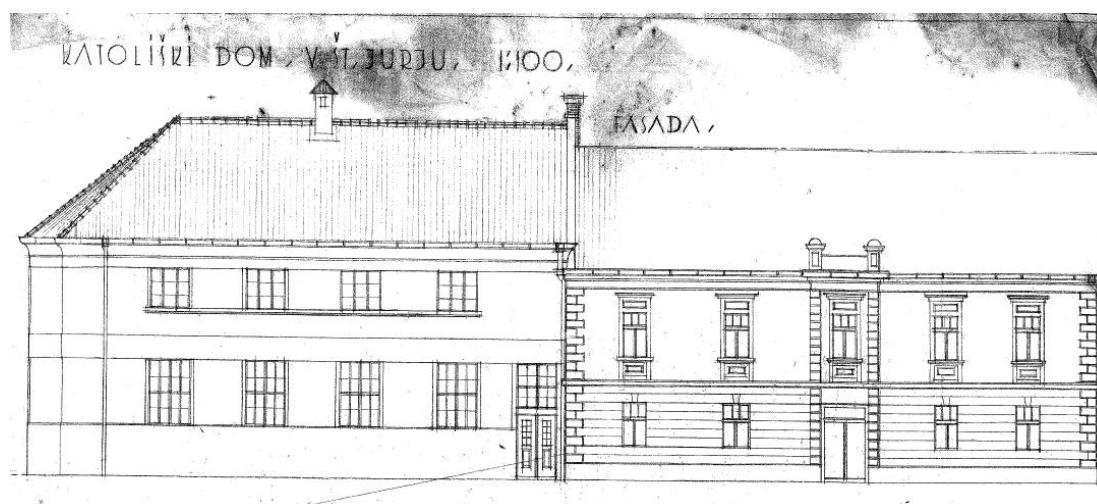
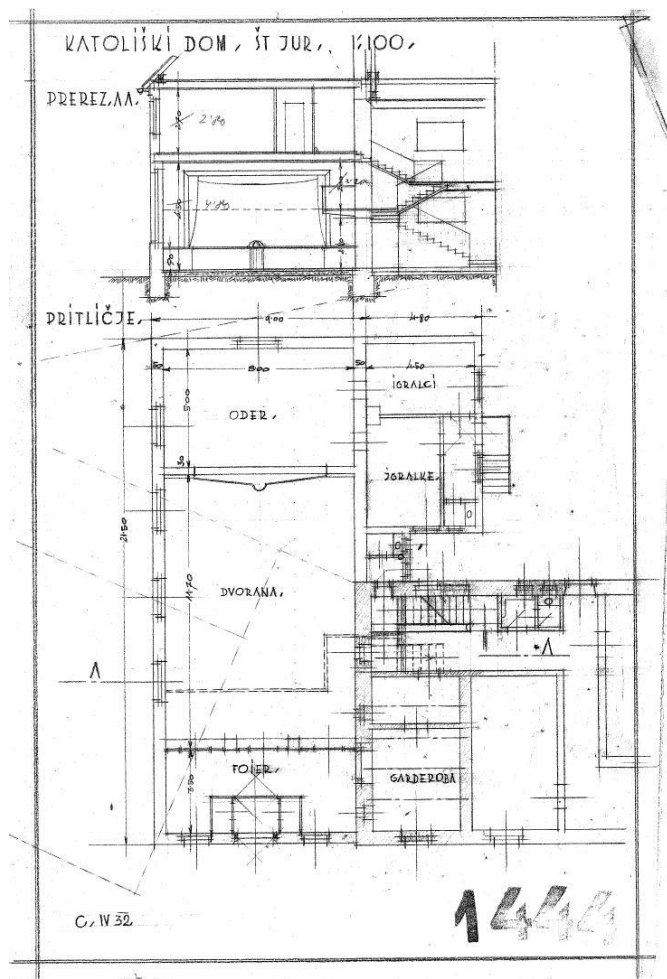
- 1920, uprizoritev dramskega dela dr. Rudolfa Doboviška z naslovom Rodoljub iz Amerike.

Vabilo hrani Knjižnica Šentjur.

- Šentjur okoli leta 1927. Razglednico hrani Martin Čater.

- Do leta 1940 je bil Katoliški dom sedež Orlov. V njem je bila dvorana z odrom in garderobo za igralce. Število sedežev v dvorani ni znano. Režiserji iger so bili duhovniki (Grdina, I.: Šentjur: Šentjur v času, čas v Šentjurju, 2002; ustni vir: Martin Čretnik).

- Šentjur pred začetkom 2. svetovne vojne. Razglednico hrani Martin Čater.

- Orli pred Katoliškim domom v letih 1935–1940. Razglednico hrani Martin Čater.

V začetku 20. stoletja so se liberalno usmerjeni Šentjurčani srečevali v društvu Sokol, ki je imelo svoje prostore in tudi telovadnico v osnovni šoli. Katoliško usmerjeni Šentjurčani, ki so se združevali v društvu Orli, pa so imeli svoje prostore v Katoliškem domu.

- Razglednica je datirana med letoma 1939–1940. Hrani jo Martin Čater.

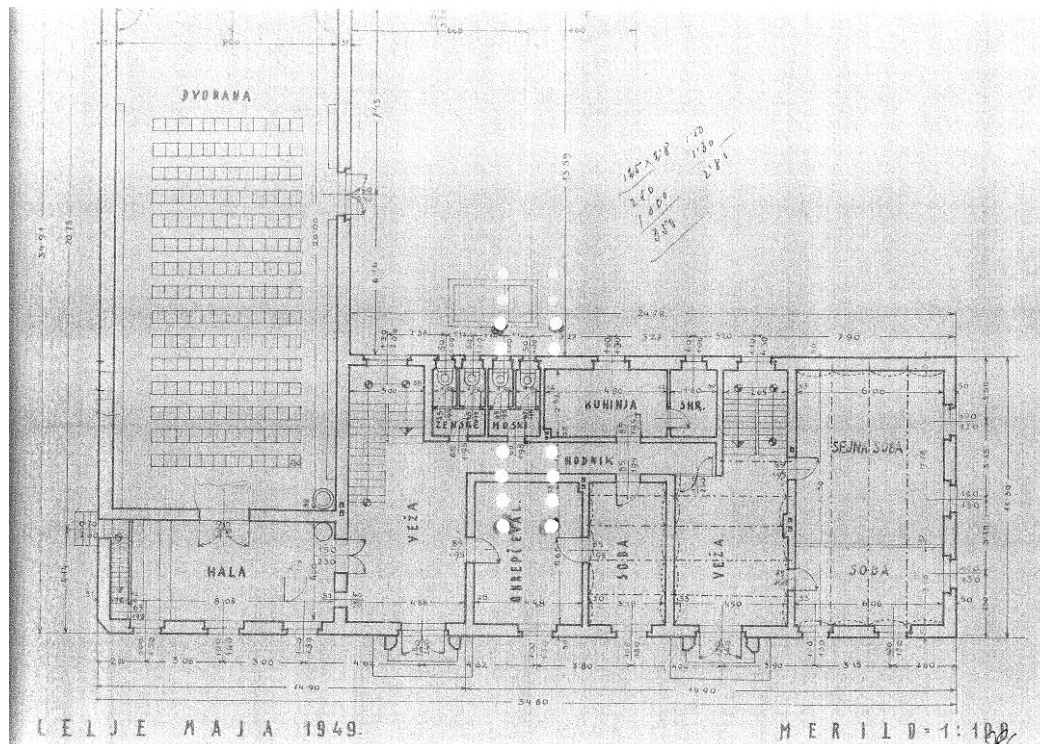
V času 2. svetovne vojne je bil v Šentjurju župan nacist Albin GILMA, ustreljen leta 1944. Ko so Nemci vkorakali v Šentjur, so Katoliški dom uporabili za prezentacijo nacističnih simbolov.

- Šentjur leta 1941, za Kraljevino SHS začetek 2. svetovne vojne. Razglednico hrani Martin Čater.

ZAČETEK DOZIDAVE ZADRUŽNEGA DOMA K KATOLIŠKEMU DOMU.

- **1949.** leta je projektant Konrad GOLOGRANC (1887–1976) iz Celja izdelal načrte o dozidavi in prezidavi Zadrुžnega doma v Šentjurju pri Celju (vir: Zgodovinski arhiv Celje, 2014). V dvorani je bilo 180, na galeriji pa 50 sedežev, skupaj 230 sedežev.

- **1950**, 30. septembra: Tehnično poročilo o dozidavi in prezidavi Zadružnega doma v Šentjurju pri Celju. V Zgodovinskem arhivu Celje, 2014, najdemo naslednji zapis. *»Prva lokacija za nov Zadružni dom je bila predvidena na lokaciji poslovne stavbe Alpos, vendar zaradi nizke lege in poplav, prestavljena na drugo gradbišče v bližino narodne šole in ga prizidati k obstoječemu enonadstropnemu poslopju bivšega Kataloškega doma, kot dvorano s potrebnimi pritiklinami. Obstoječe poslopje, je dotlej služilo uradnim prostorom Narodne milice, ki je bilo v severnem delu v vojni poškodovano in razdejano, zato nujno potrebno obnove in prezidave. Upravni odbor Kmetijske zadruga je sklenil porušiti staro dotrajano gospodarsko poslopje in podaljšati obstoječe poslopje proti vzhodu. Potrebno je urediti odtok talne in meteorne vode, zato je potrebno pred pričetkom gradbenih del izvesti kanalizacijo gradbišča dvorišča in gradbišča. Obstoječi Katoliški dom je star nad 50 let, nepodkleten, deloma obokan z lesenimi stropi tudi v nadstropju, 19,90 m dolgo in 11,30 m široko. Nov prizidek dvorane s pritiklinami je 34,91 m dolg in 10,02 m širok, z dvorano 20 m dolžine, 9 m širine in 180 sedeži, halo, odrom, kulisarno, garderobo za igralce s sanitarnimi prostori. Ta prizidek je dolg 11,28 m in 10,02 m širok. V severnem delu v nadstropju se nahaja kino-kabina. Dohod v dvorano iz hale, drugi izhod na dvorišče.*

Dvorana dobi galerijo z železobetonsko konstrukcijo. Strop dvorane lesen in oštoran z žlindrasto-betonsko prevleko. Višina dvorane 6,40 m, galerije 4,60 m široka in 9 m dolga. Pod v dvorani, galeriji, hali smrekov. Odrska odprtina 6,50 m x 9m, oder 9 x 9 m, pod lesen, 1m dvignjen nad tlemi dvorane. V ozadju je hodnik za dostop igralskih skupin in pripravo. Kulisarna ima na dvoriščni strani 2,90 m široka vrata za kulise in za gledališke predstave na dvorišču. Zraven kulisarnice so umivalnica in angleška stranišča. V posebnem prizidku je nameščena moška in ženska garderoba za igralce. Pod tem je kurilnica z železobetonskim stropim. Ogrevanje dvorane in odra bo z dvema železnimi pečmi, vzidanimi pod odrom z zračniki. Ostrešje je leseno, štirikapno, krito z bobrovci. Obstoječa streha se prilagodi novemu dozidku. V cestnem delu ob dvoriščni strani bodo angleška stranišča s predprostorom za obiskovalce z dvema oddelki, podolžni sredinski hodnik in kuhinja s shrambo. Hodnik ima zvezo z drugo vežo, ki že obstaja v starem delu poslopja. Ob cestni strani okrepevalnica z posebno sobo, ob južnem koncu večja in manjša sejna soba. Višina teh prostorov 2,75 – 2,80 m. Ogrevanje z železnimi in lončenimi pečmi. Tlak smrekov in betonski.

V 1. nadstropju kino kabina, v novem in starem delu šest sob za množične organizacije, po dolžni središčni zvezni hodnik med obema vežama, večja posvetovalnica, angleška stranišča s predprostori. Galerija dostopna iz veže. V podstrešju na južni strani ostaneta dve sobi, ki se bosta obnovili. Streha dvokapna krita z opeko, preuredi se vhod v stari del poslopja, simetrično k novemu vhodu.

Vsi prostori opremljeni z električno razsvetljavo, vodovodom. Poslopja bodo opremljena z žlebovjem in dvema strelodvi. Zazidana površina nadstropne zgradbe meri 743 m, obzidana prostornina 5.483 m². Stroški dozidka in obnove starega dela poslopja preračunani na 3,150.000 din.«

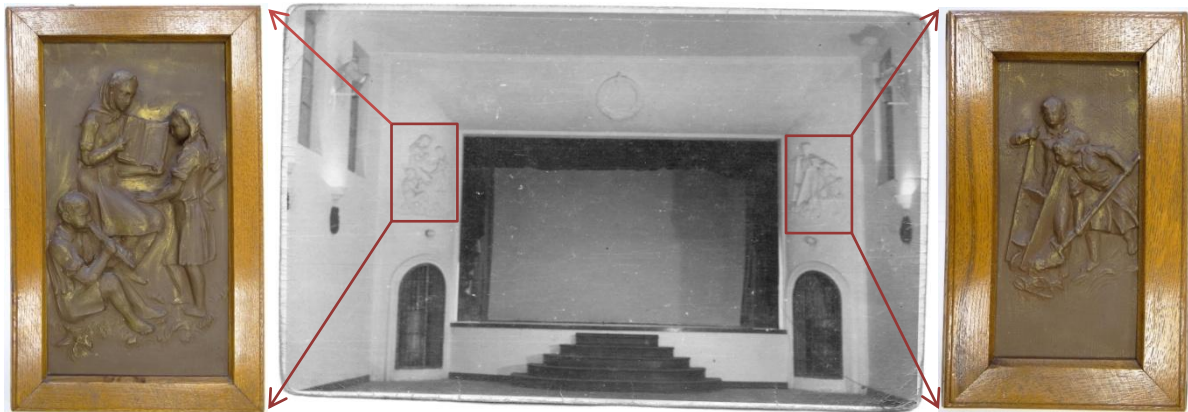
- Ljudska oblast je vsaki šentjurski družini dala nalogo, da prispeva denar ali delavca za opravljanje udarniških ur pri gradnji Zadružnega doma (ustni vir: Rudi Ferlež, 8. 9. 2014).
- **1950**: 17. novembra je bilo izdano gradbeno dovoljenje pri Okrajnem ljudskem odboru Celje, okolica Celje, poverjeništvu za lokalno gospodarstvo, uprava za gradnje, na vlogo Kmetijske zadruga Šentjur, uprave za adaptacijo bivšega »Katoliškega doma« v Zadružni dom (vir: Zgodovinski arhiv Celje).

Prvotna lokacija je bila na mestu današnje poslovne stavbe Alposa, vendar so zaradi mokrega terena tej lokaciji občani nasprotovali in se dogovorili za dozidavo k Sokolskem domu. V tem času je bil v Šentjurju župnik Viktor Ramšak, ki je bil naklonjen dozidavi k Katoliškemu domu. V Katoliškem domu je bil takoj po vojni tudi sedež milice.

- **1951**: »Šolskimi otroki smo s samokolnicami vozili odpadni material v veliko jamo, da smo jo zadelali zadaj Zadružnega doma. Iz Železarne Štore smo dobili leš, da smo naredili »črno igrišče«. Za izgradnjo Zadružnega-

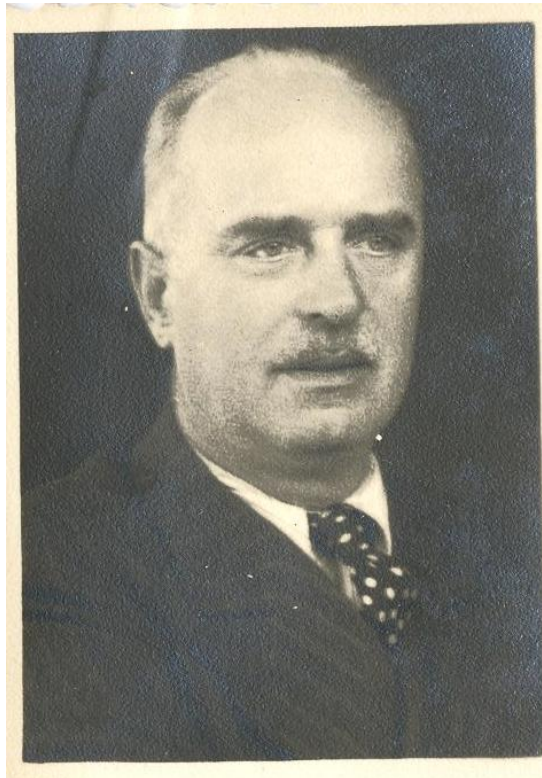
kulturnega doma je bil zaslužen Šentjurčan Tugomer Voga, takratni pomočnik direktorja Železarne Štore, saj je železarna prispevala material in tudi finančna sredstva. V železarni je bilo zaposlenih več kot 50 % delavcev iz Občine Šentjur (ustni vir: Miha Iskra, starejši, 5. 9. 2014).

- Šentjurčan, restavrator Hinko Podkrižnik, je iz belega mavca izdelal dva reliefa na vsako stran ob odru. V stilu socialističnega realizma prvi predstavlja učečega se dekleta, portret Marte Fras ob materi in fanta s piščaljo, ki je portret Rudija Ferleža. Drugi prikazuje fanta s samokolnico, ki je portret Francija Klajnška in dekleta Marte Zalezina« (ustni vir: Rudi Ferlež, 8. 9. 2014). Nad odrom je bil v mavcu grb SFRJ.

- Fotografijo dvorane z reliefi in študije reliefov v mavcu velikost 37 x 21 cm, 12 x 24 cm in 50 x 24 cm hrani hčerka Brede Jančič, Šentjur.

- **1952:** oktobra je z odločbo Občine Šentjur je za direktorja Kina Šentjur imenovan Miha Iskra.
- **1953:** v Zadružnem domu sta poročna dvorana in knjižnica, ki jo je vodila Zofka Kincl. Za kulturno življenje v Šentjurju **je bil zelo pomemben dr. Rudolf Dobovišek (1891–1961), pravnik, politik in književnik.**

- Dr. Rudolf Dobovišek (1891–1961).

- 1952: 5. Aprila je KUD bratov Ipavec v Sv. Juriju pri Celju uprizorilo gledališko igro Divji Lovec. Režiser igre je Rudolf Dobovišek, vabilo in rkp. hrani Knjižnica Šentjur.

KUD bratov Ipavec v Sv. Juriju pri Celju

uprizori v gledališki dvorani Zadrúžnega doma

v soboto 5. aprila 1952 ob 20. uri
v nedeljo 6. aprila ob 15.30 uri
v ponedeljek 14. aprila ob 15.30 uri

DIVJI LOVEC

NARODNA IGRA S PETEM V STIRIH DEJANJIH

Spisal: F. S. FINZGAR Režija: Dr. RUD. DOBOVIŠEK Godi se leta 148 na Gorenškem

OSEBE:

Zavetnik, rhtar (lupan)	Dr. Dobovišek
Majda, njegova žena	Vilka Čadež
Ljudovik Golep	Antoni Čadež
Mirna, bogotica	Marta Dvjak
Janez, njen sin	Črna Čadež
Tina, gostilniška žena	Fr. Janžek
Tomček, vinski revod	Anton Klavžek
Jak, kmet	Samko Čadež
Gabriel kmet	Fr. Ocvirk
Rojzman, kmet	J. Plošcar
Elžbet, kmet	Fr. Šolc
Sajstov Janez, kovač	Fr. Zupanc
Sajstik, njegova žena	Eliza Fina
Anta	Zora Fina
Rica	Alka Stinger
Grovdok, oltar	Fr. Tršovec
Dvinačica	Fr. Šušteršič
Drugi lovec	Fr. Stinger
Prvi lovec	Stanko Petek
Drugi birač	Fr. Štravak
Komarov, kovačnik	Fr. Šušteršič
Jurek	Fr. Šušteršič
Prvi godal	Fr. Šušteršič
Drugi godal	Fr. Šušteršič
Dobrieta, fantja, lovec, skrivni planinar	Fr. Šušteršič

ŠENTJUR 1952
45-LETNICA
DELA NA ODRU

JANEZ VASUJE
←← PRI MAJDI

MAJDINA
PRISEGA

FRAN S. FINZGAR:
"DIVJI LOVEC"

- Uprizoritev igre Sveti plamen leta 1952. Hrani Breda Jančič, Šentjur.

- Igralci igre Postržek: Hinko Podkrižnik je prvi z leve. Hrani Breda Jančič, Šentjur.

- Igralci drame Hlapci, uprizorjene leta 1950. Hrani Breda Jančič, Šentjur.

- **Kmetijska zadruga, Uprava za gradnjo združnega doma v Sv. Juriju pri Celju:** Karl Marinšek, Jože Kincl in Anton Ratajc.
- **1952: 22. decembra, na Dan jugoslovanske narodne armije, je otvoritev Zadružnega doma Šentjur. Na otvoritvi sta prepevala Šolski pevski zbor pod vodstvom Vere Rozman in Moški pevski zbor pod vodstvom Franca Raztočnika** (ustni vir: Miha Iskra, starejši, 8. 9. 2014).
- **1953: januarja so za predvajanje filmov dobili star kino aparat iz Celja. Prvi filmski predstavi v Kinu Šentjur sta bili Kekec in na Svoji zemlji.** Filmski operater je bil gospod (?) Krajnc iz Zgornjega trga, blagajnik pa Franc Kodrič. Kasnejši filmski operaterji so bili: Avgust Oset, Franc Juhart, Zlatko Podgajski in Albin Jezernik. Predstave so bile v soboto ali nedeljo zvečer, v primerih »spitzfilmov« tudi v ponedeljek zvečer. Rekord je bil 1.100 prodanih vstopnic. Kadar so gostovali zabavni ansambli v združnem domu (Avseniki, Veseli berači, ...) so morali plačati nadomestilo za izgubljeno predstavo (vir :Miha Iskra, 8. 9. 2014).
- **1953: 15. februarja je Miha Iskra kot predsednik Telovadnega društva Partizan organiziral pustno veselico. Na leto so bile po štiri veselice, ki so bile vedno dobro obiskane. Sokolska društva so se po 2. svetovni vojni preimenovala v Telovadna društva Partizan. Članstvo Sokolov v Šentjurju je bilo v času pred 2. svetovno vojno številno.**
- **1953:** otvoritev »črnega igrišča« za Zadružnim domom. Prve tekme so bile v košarki in malem nogometu. Odbojka je bila pomembna. Zadružni dom in »črno igrišče« postaneta središče šentjurskega družabnega življenja.
- Kronist šentjurskih dogodkov pred drugo in po drugi svetovni vojni je bil Anton Klajnšek iz Botričnice, tudi zelo zaslužen za kulturne dogodke v Šentjurju (vir: kopija A. Klajnšek: Opravilni zapisnik. Hrani Knjižnica Šentjur).
- **1953:** v mali dvorani ustanovljen Šahovski klub Šentjur.
- **1953 in 1956:** oktobra so bile v Šentjurju velike poplave, ki so poplavile telovadnico osnovne šole, zato je telovadba otrok potekala na odru Zadružnega doma Šentjur.
- **Dejavnosti v dvorani in prostorih Zadružnega, kasneje Kulturnega doma:** filmske predstave, kulturne prireditve OŠ v občini, praznovanja novega leta, 8. marca, 1. maja, 1. novembra in 29. novembra – državnega praznika AVNOJ-a. Organizator veselic je bilo Telovadno društvo Partizan, z načelnikom Mihom Iskro, starejšim. Prostori v prizidku Katoliškega doma so bili namenjeni delovanju: Socialistične zveze delovnega ljudstva (SZDL), Zveze komunistov Slovenije (ZKS), Gozdnega gospodarstva, Pogrebnega zavoda, Rdečega križa (RK), razstavni dejavnosti in dejavnosti mladine, študentov ...
- **1958–1972:** Zdravstvene ambulante preselijo iz Cizeljnovе hiše v Zadružni dom, v katerem so bile zdravstvene ambulante vse do izgradnje prvega Zdravstvenega doma v Šentjurju.

- **1960:** pogled na okolico Zadružnega doma. Fotografijo hrani Knjižnica Šentjur.

- **1963:** ustanovitev folklorne skupine v Šentjurju pod vodstvom Nuše Vrečko. Skupina je vadila v prostorih osnovne šole in sejne sobe v pritličju Zadružnega doma.
- **1970:** začetek predvajanja filmov tudi za otroke iz osnovnih šol.

- 1978: vodenje folklorne prevzame Drago Jančič.

ŠENTJUR: FOLKLORA JE NAVDUŠILA

Seme folklorne, ki ga je pred šestnajstimi leti v Šentjurju posejala prof. Nuša Vrečkova je obrodilo bogate sadove. Ko je pred dvema leti prevzel vadbno Drago Jančič, je našel že bogato dediščino z vrsto nastudiranih plesov in ustreznimi kostimi. Novi vodja pa je s svojimi sodelavci zastavljeno delo izredno uspešno nadaljeval.

Petkov celovečerni program plesov jugoslovanskih narodov ob slovenskem kulturnem prazniku je pokazal izredno solidno znanje plesalcev mlajše in starejše skupine, ki jih je skupno petinštirideset in izvajajo ples ob petju in spremljavi harmonike. V petkov večer se je vključil tudi novi instrumentalni kvintet mladih s pevkama iz Hruševca. Idealno bi bilo, da bi se kvintet, ki ima zelo solidno zasnovo, v bodoče v celoti prevzel glasbeni del folklorne.

Program je bil požlahtnjen s kratkimi bistvenimi opisi vseh plesov, tako je večstoglavna množica hvaležnih gledalcev in poslušalcev bila seznanjena še z bistvom in izvorom plesov. Plesalci so prikazali iz naše republike kozjanske, belokranjske, prekmurske in gorenjske ples, iz republike Srbije šumadijsko kolo, iz republike Bosne pa starobosensko kolo iz okolice Glamoča, ki je z novimi bogatimi nošami in izrednem plesnem ritmu brez muzikalne spremljave dvignilo gledalce. Na odru se je pojavil tudi pravi prekmurski pozvačin, ki je navzoče vabil na gostovanje.

E. REČNIK

- Zgoraj od leve proti desni: Jožica Jug, Sonja (Belej) Božič, Lada Ščurek, Drago Jančič, Danica Belužič, Anica Krč in Tatjana Žaberl. Spodnja vrsta od leve proti desni: Iztok Horvat, (?), Nino Jezernik (?), Vojko Močnik, Milan Čuček in Dušan Belej.

Folklorna skupina

Stare šege in navade opuščamo, spreminjajo se, kot se spreminja življenje, in z njim nastajajo nove navade. Ker ljudje ne živijo več v zaprtih, od sveta odmaknjenih vaseh, brez časopisov, radia, televizije, si tudi ne pripovedujejo več starodavnih pripovedk in pravljic, pozabljajo tudi mnoge starinske pesmi in plesne. Le ob skupnem zimskem delu se zna kdo povedati kako staro »pripoved«. In ko se zberejo k delu ali zabavi, zapojejo današnje pesmi skupaj s stariimi, že skoraj pozabljenimi. Te pesmi s plesi, ki jih oživljajo v glavnem folklorne skupine, nekatere pa živijo tudi na gostinjah in zabavah, so najbolj živo duhovno izročilo iz naše preteklosti.

Brez vsakega pomisleka lahko rečemo, da šentjurska folklorna skupina to poslanstvo marljivo, požrtvovalno, vztrajno in uspešno opravlja že sedemnajst let. Njeni člani s v tem preteklem obdobju z ljubiteljsko kulturno aktivnostjo uspeli iztrgati pozabi lep in bogat del ljudskega umetniškega izročila. Domače ljudske plesne smo z nastopi na številnih prireditvah ponesli v širšo javnost. Za svoje geslo smo si izbrali: Pesem in ples družita naode. Želimo pa si, da to ne

bi bila zgolj papirnata in brezbarvna parola.

»Pred 17 leti smo se mladi zbrali v plesno folklorno skupino, pod vodstvom prof. Nuše Vrečko. Že na samem začetku nam je bilo zaupano vredno in lepo poslanstvo: negovati in reševati pozabe stare ljudske plesne in običaje ter jih s pomočjo nasto-

pov predstavljati ljudem.

Po 15 letih požrtvovalnega dela je prof. Nuša Vrečko zapustila folklorno skupino. Vodstvo skupine je prevzel tov. Drago Jančič.

Prva skrb, ki smo si jo zadali pod novim vodstvom, je bila pritegniti k sodelovanju čim več novih članov ter nadaljevati še z bogato dediščino. S povečanjem števila članstva pa so se pokazale tudi nekatere težave. Vadbenega prostora, ki bi ustrezal povečanemu številu članstva, ni bilo mogoče dobiti. Vse vaje so do nedavnega potekale v domu družbeno-političnih organizacij. Mala sejna soba v pritičju se je vsak petek spremenila v vadbeni prostor. Žal pa smo morali ta prostor kaj kmalu zapustiti in s tem kulturni dom. Kam sedaj? Za prostore smo zaprosili osnovno šolo Šentjur, kjer vadimo začasno, dokler se ne uredijo potrebni prostori v stavbi občinske knjižnice.

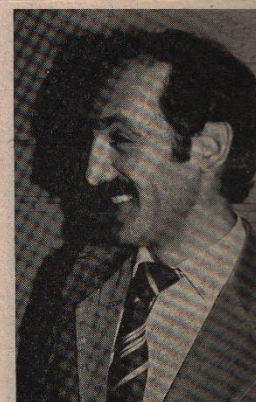
Danes šteje folklorna skupina 45 aktivnih članov. Naša uspešnost se je pokazala zlasti v lanskem letu, ko je skupina opravila 27 nastopov po vsej Sloveniji. Vrhunec našega uspeha pa je bil celovečerni nastop v počastitev kulturnega praznika.

Programska usmeritev skupine bo tudi v naprej uravnana k širokemu izboru plesov in pesmi jugoslovanskih narodov. Želimo si, da predstavimo vsaj po en ples iz vsake republike in vse skupaj združimo v eno misel: Pesem in ples družita narode. Vseskozi pa bo nujen poudarek na domači, slovenski folklori.

Prav gotovo, da bomo pri tako široko zasnovanem programu zadel na določene težave. Tem se pač ne bo dalo izogniti. Tu mislim predvsem na nabavo narodnih noš, z ozirom na to, da segamo po originalnem plesnem izročilu.

Izboljšati si želimo godčevski sestav, da se poleg harmonike, oglasijo še klarinet, trombeta in kontrabas.

Želimo si sodelovanja z ostalimi sekcijami in skupinami tako v domačem kraju kakor tudi zunaj njega. Da bi se laže povezali z ostalimi skupinami po Sloveniji, smo pristopili k Združenju folklornih skupin Slovenije.

Drago Jančič

- Na zgornji fotografiji so od leve proti desni: (?), Lada Ščurek, Tatjana Žaberl, Sonja (Belej) Božič, Jožica Jug in Danica Belužič.

Od leve proti desni stojijo: Iztok Horvat, Tatjana Žaberl, Lada Ščurek, Melita Šega, Vojko Močnik, Sonja (Belej) Božič, Franc (?), Jožica Jug, Slavko Pečenko, Danica Belužič, Dušan Belej, (?) Krč, Milan Čuček in Barica Tisel. Spredaj čepijo Nino Jezernik (?), (?) in Franc Selič.

- **1981:** 15. maja Kulturna skupnost poziva uporabnike prostorov v Kulturnem domu k finančnim prispevkom za ureditev KD.
- **1982–1988:** vodenje folklore prevzame Robert Brežan, za njim Lada Cmok, nato Branko Oset (?). Leta 2009 vnovič ustanovijo Folklorno skupino Šentjur.

- 1986: v Šentjurju poteka 14. teden domačega filma. Vir: Utrip, hrani Knjižnica Šentjur.

OKTOBER 1986

V slogi je moč

Prelepo naše Kozjansko nas velikokrat vzpodbuja k razmišljanju kako in kaj bi to lepoto tudi koristno uporabili, pri tem pa jo ohranili. Res je, da pravijo, da je industrija tista, ki nosi napredek, boljše in lepše življenje. Ali je to res? Kadar govorimo o gospodarskih uspehih ali neuspehih vedno prvo obravnavamo industrijo, in skoraj sramežljivo potem še spregovorimo besedo ali dve o kmetijstvu, njegovih možnostih in težavah, čeprav je hrana tista, ki jo vsi potrebujemo in nam nič ne pomaga, če ob najmodernejših dosežkih lahko od lakote umremo. Saj velikokrat pravimo, da je naša dolžnost organizirati kmetijsko proizvodnjo tako, da bomo zadostili potrebam po hrani v naši republiki.

Krivinci bi bili, če bi trdili, da nismo nič storili. Veliko je naredil naš glavni proizvajalec — kmetijski kombinat od uvajanja novih tehnologij v lastni proizvodnji, do pospeševanja in vključevanja kooperantov. Veliko so naredili tudi posamezni kmetijski proizvajalci, saj najdemo pri mnogih uspešno, sodobno in ekonomično proizvodnjo. Tudi melioracije so bile uspešne. Pa gozdne poti in druga prizadevanja gozdarjev. Toda ali je to dovolj? Verjetno ne!

S kmetijstvom — njegovimi problemi, sodobno tehnologijo, ekonomiko, socialnimi problemi itd. naj bi se ukvarjali mnogi. Kdo? Nekaj sime jih že našli: kombinat, pa sami kmetijski, gozdarji, veterinarji, toda tu so še drugi sveti za kmetijstvo, skladi za intervencije v kmetijstvu, zemljiška skupnost, inšpekcijske službe, pospeševalna služba, razne komisije in naj ne bodo užajeni, da jih nismo našli, morda bi le omenili, da tudi izobraževanje kmetijskih proizvajalcev mora odigrati svojo vlogo. Naravnost presenečenje vzbuja množica vseh, ki naj bi se ukvarjali s kmetijstvom. Toda pri tem se nas polašča čuden občutek, da hodimo po različnih poteh, eden mimo drugega in zato tudi izostaja tisti učinek, ki bi ga skupno delo lahko imelo. Verjetno je pred nami pomembna naloga, povežimo se, naredimo skupen plan razvoja v naši občini, vključimo vse faktorje od naravnih pogojev, tržišča in kadrov. Najdimo skupen jezik pri delu, potem pa veselo in smelo pristopimo k delu in realizaciji, da ne bomo rekli tako kot so nas nekoč v šoli učili: »Naš oče hodi na seje, le kaj tam neki seje?« Prvo bomo sejali, toda potem pa naj sledi setev v brazdo in v novi pomladi, bo v novi jeseni obilna žetev, ki jo bomo združeni veselo pospravili v naše kašče. Kozjanskemu pa bomo dali pogled v bogato bodočnost.

N. C.

Kako zadržati ZMI Kozjansko

Kjub temu, da smo v Sloveniji za tekoče srednjeročno obdobje opredelili osnovne vsebinske in organizacijske cilje na področju mladinskega prostovoljnega dela, se to ne pomeni, da se bodo skozi nemoteno odvijale. V tem trenutku nas mora predvsem zanimati perspektiva akcije Kozjansko, oziroma kaj vse je potrebno napraviti, da si bo akcija z zavidajočo tradicijo po-

koordinirano in z Šentjur, si vsem v ča dejavnosti, seju Šent pravih sla ob znanih odpirajo razmišljajo dih ni ve akcija z zavidajočo tradicijo po-

novno pridobila ugled ne le v statističnih pokazateljih, ampak še v marsičem drugem. V mislih imam kot eno najboljših poredih vprašanj, kako zagotoviti primerne bivalne pogoje v brigadirskem naselju ter pestrejšo in bolj smotno delovno programe. Ob tem ne kaže zanemariti kvartilno in razvoj vidikov kot so:

naselje s : zmogljivos no (le 3 r da se van podobno. nost posoč tov in in odgov tur do n gramov bi mladih br razmišljaj pomembna voljno del dika učini dika brati pa dopuši neformaln smislu ak dovolj poj bi vse te poklical s za nas al vjudno p delovati in življen Kozjansko

Morda razmišljaj je potreb nost pri zani z al obudijo s

Teden domačega filma tudi v Šentjurju

V letošnje dogajanje Teda domačega filma se vključuje tudi Kulturna skupnost Šentjur. Ena izmed premier izven Celja bo namreč v Kulturnem domu Šentjur. To bo filmska kriminalka po scenariju Pavaa Pavličiča in v režiji Zorana Tadiča **SANJE O ROŽI**, z imenično igralsko zasedbo:

Rade Serbedžija, Fabian Sovagović, Iva Marijanović, Ljubo Žežević, Anja Sovagović in drugi.

Film je na letošnjem filmskem festivalu v Puli prejel nagrado Milton Manaki, to je nagrada jugoslovanske kritike kot najboljši film na festivalu.

Sanje o roži si bo šentjursko občinstvo lahko ogledalo v **SOBOTO, 8. NOVEMBRA OB 19. URI**. Po projekciji se bo predstavila tudi ekipa ustvarjalcev filma.

14. TEDEN DOMAČEGA FILMA

Pričakujemo veliko zanimanje za ogled filma in srečanje z njegovimi avtorji, zato pozivamo osnovne organizacije sindikata in kulturne animatorje v OZD, da organizirajo nakup vstopnic za svoje delavce.

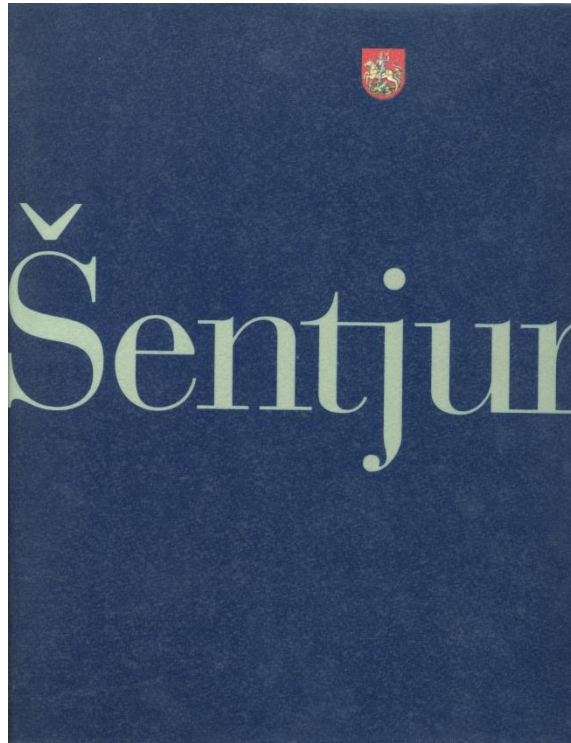
Vstopnice lahko kupite pri ZKO Šentjur, Tišov trg 5, tel. 741-031.

Poleg Kulturne skupnosti Šentjur je predstavitev filma v okviru TDF omogočil INGRAD Celje, TOZD GO Šentjur.

VABLJENI!

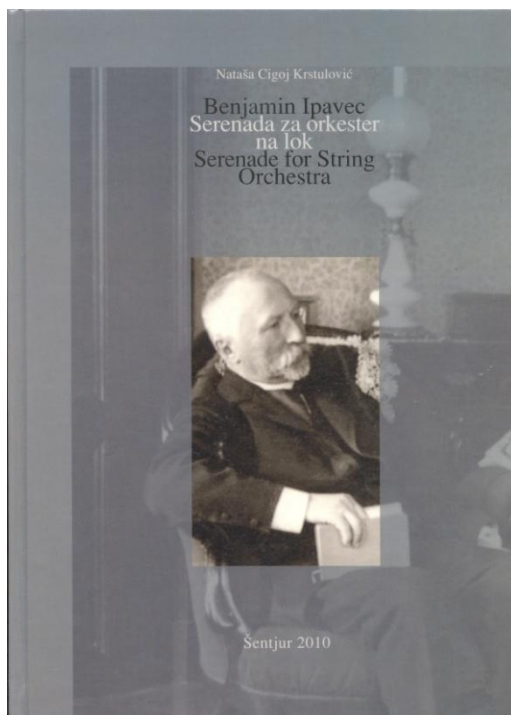
- 1988: 7. julija Skupščina občine Šentjur uredi odtočne jaške asfaltira makadamske površine za domom in uredi obstoječa parkirišča z asfaltom.
- 2000: začetek redne abonmajske dejavnosti, organizatorica je Anita Koleša, JSKD OI Šentjur: »Kje boste pa vi sedeli letos? Na svojem stoluk«.

- **2002:** predstavitev prve monografije ddr. Grdine, I.: **ŠENTJUR : ŠENTJUR V ČASU, ČAS V ŠENTJURJU.** Izdajo je omogočila Krajevna skupnost Šentjur.

- **2003–2007:** v okviru Društva za mednarodno pomoč in prijateljstvo IRFF je v Kulturnem domu od leta 2003 do 2007 deloval Klub smeh, kjer so se izvajale vsakodnevne delavnice in aktivnosti za osnovnošolske otroke. Pred tem je Klub Smeh kakšno leto ali dve deloval pod okriljem Društva za kakovost življenja Zarja, ki ga je vodila Tanja Gobec.
- **2008–2009:** abonma Komedija, organizira Ljudska univerza Šentjur.
- **2009:** začetek otroškega abonmaja Jurček, organizira Ljudska univerza Šentjur, kasneje Mladinski center Šentjur.

- **2010:** v Kulturnem domu **predstavitev prve znanstveno-kritične izdaje** Serenade za orkester na lok Benjamina Ipavca (dr. Krstulović, N. C.: ZRC SAZU, izdajo omogočila Občina Šentjur).

- **2013:** 28. avgusta župan Občine Šentjur mag. Marko Diaci s sodelavci in člani delovne skupine (Judita Methans Šarlah, Andreja Smolej, Anita Koleša, Simona Zdolšek, Tatjana Oset, Zlatko Zevnik, Marjeta Gajšek, Jure Godler) odda prijavo na razpis RS Ministrstva za kulturo: Tretji javni razpis za sofinanciranje operacij javne kulturne infrastrukture, v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj, v okviru Operativnega programa krepitve regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007–2013, v okviru razvojne prioritete 3. »Povezovanje naravnih in kulturnih potencialov« in prednostne usmeritve 3.2. »Mreženje kulturnih potencialov« (v nadaljevanju »Javni razpis za razvojne investicije v javno kulturno infrastrukturo«, oznaka JR – ESRR – 2013), ki je bil objavljenega v Uradnem listu RS, št. 67/2013, 9. 8. 2013. **Ime Ipavčev kulturni center je komisija utemeljila s tam, da je poklon delu članov družine Ipavec za Šentjur.** Prijava je bila uspešna in s sklepom ministrstva so bila odobrena sredstva za prenovo.

- **2014**, Ipavčev kulturni center Šentjur:

Projekt je izdelalo podjetje STUDIO LIST d.o.o., Oblakova 30, 3000 Celje. Odgovorni vodja projekta je Zdenko PROSEN u.d.i.a.

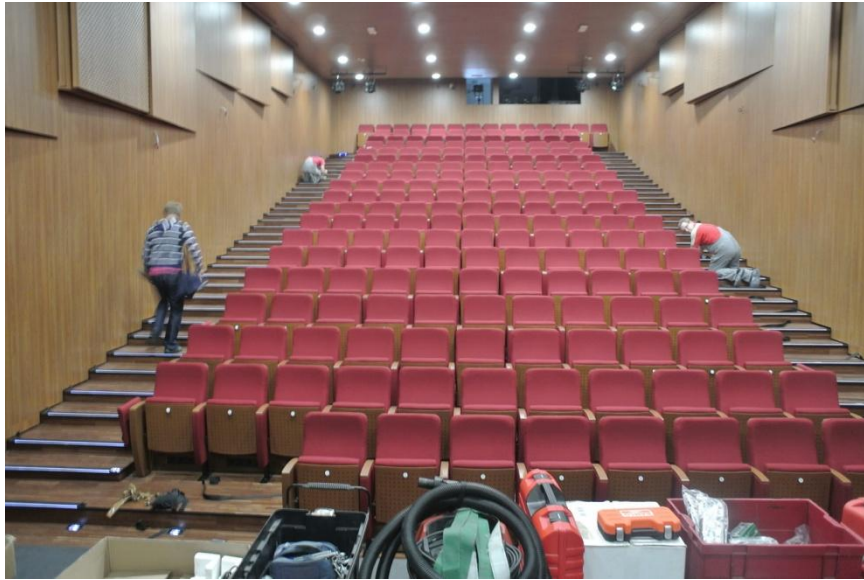
Izvajalec del: REMONT, d.o.o., Oblakova 30, 3000 Celje.

Nadzor je izvajalo podjetje UNIPROJEKT d.o.o., Breg pri Polzeli 71c, 3313 POLZELA. Odgovorni nadzornik je mag. Jože Grobelnik.

(Fotografije: Marko Oblak, Občina Šentjur, 2014)

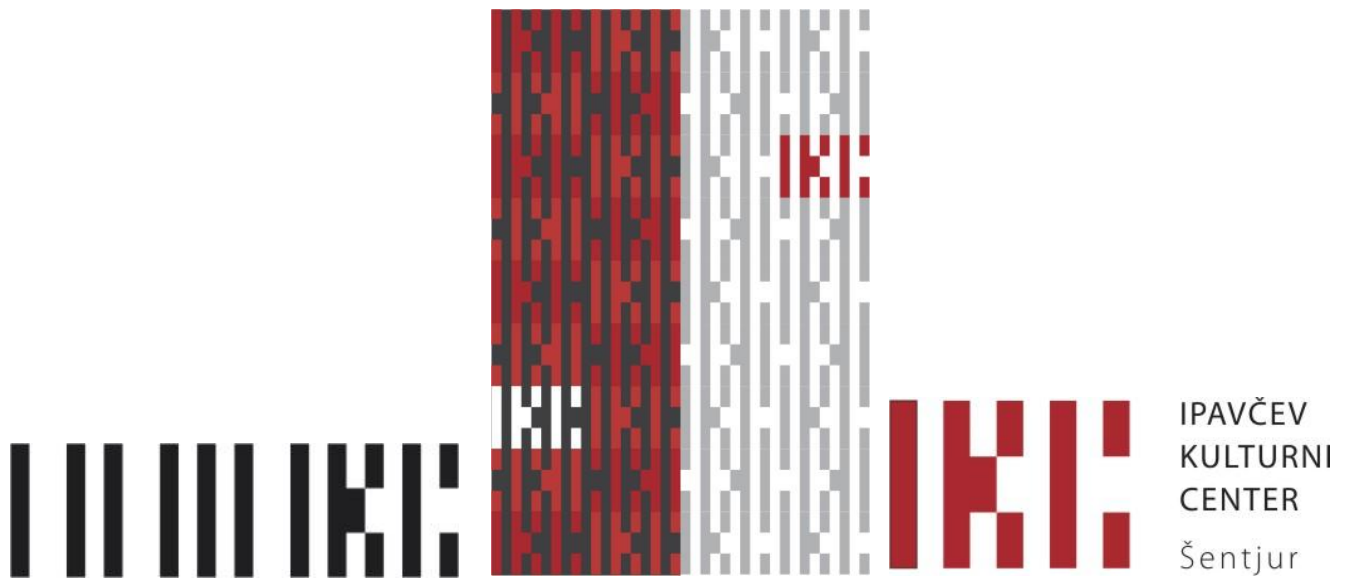

- **2014**, Grafična podoba Ipavčevega kulturnega centra, zasnova Petra Arliča:

Skladno povezovanje različnih oblik človeških dejavnosti je bilo značilno za rodbino Ipavec iz Šentjurja. Če so Ipavci znali povezovati raznorodno v harmonične strukture glasbenih zapisov ter uvajali novosti in napredek tudi v medicini in vodenju takratnega kraja, je jasno, da prenovljeni kulturni dom v Šentjurju nosi njihovo ime. Danes se skuša tudi v arhitekturi uveljaviti načelo, da je ovoj – fasada – embalaža vsebine z vso sporočilno funkcijo. V prenovljenem kulturnem centru se združujejo raznolika področja kulture, bodisi iz glasbenega, gledališkega, likovnega ali plesnega ustvarjanja. Če naj bo tu stičišče raznovrstnosti in naj center tudi navzven odraža harmoničnost združevanja, je ritem izhodišče, ki je vsem skupno. Nizanje struktur na fasadi daje objektu želeni ritem. Temu sledi celostna grafična podoba. Razporeditev klavirskih tipk, nasprotja v belem in črnem ter veduta starega mestnega jedra so bila izhodišča za izpeljavo logotipa in izbor barv. Niz manjših elementov v sestavi ponazarja kratico IKC – Ipavčev kulturni center. V nadaljevanju je možno z različnim sestavljanjem osnovnih gradnikov udejanjati ritem, zaporedje, harmonijo, napetosti in dinamiko v mnogoterih vzorcih. Ti so osnova za prepoznavnost Centra bodisi v tiskovinah bodisi v sodobnih večpredstavnostnih medijih.

KNJIŽNICA
ŠENTJUR

